

I § 22, stk. 2, foreslås en særregel om, at Folkekirkens erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme kræver tilladelse fra kirkeministeren. Bestemmelsen er en videreførelse af § 21, stk. 3, i den gældende landbrugslov, og den tager bl.a. sigte på, at kirkeministeren kan have kontrol med menighedsrådenes erhvervelse af landbrugsejendomme.

Det præciseres i § 22, stk. 3, at en udenlandsk offentlig myndighed - som hidtil - kan få tilladelse til at erhverve en landbrugsejendom, hvis særlige forhold taler for det.

Til § 23

I § 23 foreslås bestemmelser om, at ejere af almene vandforsyningsanlæg får mulighed for at kunne erhverve landbrugsejendomme i landzone.

Forslaget må dog ses i sammenhæng med, at beskyttelse af drikkevand også kan sikres ved aftaler, der bl.a. kan indeholde dyrkningsbegrænsninger og forbud mod tilførsel af gødning, jf. bemærkningerne til forslaget § 7, stk. 4, og som således ikke forudsætter erhvervelse af landbrugsjorder.

I § 23, stk. 1, foreslås, at ejeren af et alment vandforsyningsanlæg (offentligt eller privat) uden tilladelse kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på beskyttelse af drikkevand, hvis det erhvervede areal i sin helhed ligger inden for et område, der i regionplanen er udpeget som et indsatsområde, og der ifølge indsatsplanlægningen er behov for en særlig indsats til beskyttelse af drikkevand efter reglerne i lov om vandforsyning. Hvis disse betingelser er opfyldt, vil erhvervelsen kunne ske uden tilladelse.

Ejere af vandforsyningsanlæg kan også erhverve dele af landbrugsejendomme i samme omfang, som de kan erhverve hele landbrugsejendomme. Erhvervelse af en del af en ejendom forudsætter dog, at der gennemføres udstykning eller lignende. I princippet er der ikke forskel på, om det erhvervede areal er over eller under 2 ha, idet erhvervelsen er omfattet af det samme regelsæt.

Hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg ønsker at erhverve en del af en landbrugsejendom, kan dette kun ske med tilladelse, jf. herved bestemmelsen i § 7, stk. 4, om ejere af et vandforsyningsanlægs erhvervelse af arealer under 2 ha uden landbrugspligt. Hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg erhverver arealer på 2 ha eller derover, oprettes arealet som en selvstændig landbrugsejendom uden bygninger, jf. bestemmelsen i § 10, stk. 4. En tilladelse kan betinges af særlige vilkår for erhvervelsen, som bl.a. kan omfatte forpligtelser,

der tager sigte på opfyldelse af formålet med erhvervelsen, jf. § 7, stk. 4.

Hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg ønsker at erhverve en landbrugsejendom, hvor kun en del af jorderne ligger inden for et indsatsområde, vil der normalt blive stillet krav om, at de øvrige jorder afhændes til sammenlægning med en anden landbrugsejendom.

Det er en betingelse for, at ejeren af et vandforsyningsanlæg kan bevare adkomst på en erhvervet landbrugsejendom, at der fortsat er behov for ejendommen for at beskytte drikkevandet. Hvis der ikke er det, f.eks. fordi en boring bliver nedlagt, skal ejeren efter bestemmelsen i § 23, stk. 2, afhænde ejendommen inden 6 måneder i overensstemmelse med lovens regler.

I § 23, stk. 3, er der en hjemmel til at fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2 om vandforsyningsanlægs erhvervelse af landbrugspligtige jorder til beskyttelse af drikkevand. Denne hjemmel kan f.eks. anvendes, hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg ønsker at erhverve en hel landbrugsejendom, hvor dele af ejendommen ikke ligger inden for et indsatsområde, men hvor arronderingsmæssige forhold mv. gør det naturligt at beholde de pågældende arealer under ejendommen. Der kan også være tale om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg kan opnå tilladelse til at bevare adkomst på en landbrugsejendom, selvom betingelserne i stk. 3 ikke er fuldt opfyldt.

Når indsatsområderne udpeges i en vandplan, jf. forslag til lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, er det denne vandplan, som i stedet for udpegnings i regionplanen danner grundlag for administrationen af § 23, jf. § 23, stk. 3.

Efter vandforsyningslovens § 13 d, stk. 4, kan ejeren af et alment vandforsyningsanlæg ikke erhverve ejendomme med henblik på gennemførelse af en indsatsplan efter lovens § 13 eller 13 a. Derfor foreslås samtidig en ændring af vandforsyningsloven, hvorefter ejere af almene vandforsyningsanlæg skal have adgang til at erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom, jf. forslaget § 56.

Til § 24

I § 24 foreslås bestemmelser, hvorefter en fond, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan erhverve landbrugsjorder til naturformål, herunder gennemførelse af naturgenopretningsprojekter mv.

I § 24, stk. 1, foreslås, at ministeren kan meddele tilladelse til, at en fond, der har til formål at støtte al-